

MUROWNY (2) *ai*

N sg m murowny.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Przymiotnik od „mur” ‘ściana z cegieł’: należący do muru: Muralis, Murowny/ co ku muróm należy. Mqcz 238b; [Muratus, gemauret, Pol. murowány. Muralis, was zur maur gehört. P. murowny. Volck 394].

Cf **MURNY, MUROWY**

IM